

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Sluttelig foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring. (Ophævelse af regler om barseldagpenge).

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: De seks lovforslag går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1. april 1966-31. marts 1967.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 145) findes i tidenden sp. 3776, finansudvalgets betænkning i tillæg D. sp. 5525).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

§§ 1-21

vedtoges uden afstemning.

§ 22, hovedkonto 10,

vedtoges med 111 stemmer mod 18; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 22, hovedkontiene 11-24 og hovedkonto 25, for så vidt angår driftsudgifterne, betragtedes som

vedtaget med samme stemmetal som § 22, hovedkonto 10.

§ 22, hovedkonto 25, standardkonto 67, tilskud og bidrag til formål i udlandet, vedtoges med 108 stemmer mod 18; 9 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 22, hovedkontiene 30, 40, 50, 60 og 81, betragtedes som vedtaget med samme stemmetal som hovedkonto 10.

§ 22, hovedkonto 82, vedtoges med 119 stemmer; 17 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 22 i øvrigt og §§ 23-30 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 105) findes i tidenden sp. 2173, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1353).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 106) findes i tidenden sp. 2173, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1353).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Egon Jensen: Der har i forbindelse med behandlingen af finansministerens forslag til ændring af afskrivningsloven været fremført en række urimelige påstande om, at socialdemokratiet førte en erhvervsfjendtlig politik, og at ændringerne ville medføre nedgang i beskæftigelse og produktion. Det er særlig fra venstres og de konservatives side, at disse påstande er fremført. Mon nogen for alvor tror, på, at et parti som socialdemokratiet, der repræsenterer hundredtusinder af lønmodtagere, skulle tilstræbe en sådan politik? Påstande om noget sådant bliver ikke mere rigtige af, at de bringes op i et plan, som ikke har nogen som helst forbindelse med virkeligheden.

Det, der her sker, er en meget lempelig ajourføring af regler, som i sin tid blev indført, da der var tale om prissvingninger og forringelse af varer, så det virkelig betød noget. Glemmes skal det heller ikke, at det var socialdemokratiet, der i 1957-58 foreslog og fik indført de meget gunstige afskrivningsregler, som også efter denne ajourføring består.

Det var altså socialdemokratiet, der tog initiativ til at give erhvervene en virkelig favørstilling, som har betydet et opsving i dansk erhvervsliv som aldrig før; men det betyder ikke, at der ikke kan være rimelighed i de beskudte ændringer, der nu foretages. Hvis det ikke er de afskrivningsregler, som mit parti foreslog og fik gennemført, der har givet erhvervene disse muligheder, så er der i hvert fald intet grundlag for de klager, der i dag fremføres. Vi har ellers tit og mange gange fået tudet i ørerne, at det ikke var den politik, som den socialdemokratiske regering lagde op til, der havde betydet noget for fremgangen, men at det var vilkårene udefra, der bar hele skylden for den.

Midt i hele denne debat er det vel værd at gøre opmærksom på, at selve saldoafskrivningssystemet med 30 pct. på maskiner, inventar og lignende driftsmidler ikke berøres, men at det kun drejer sig om første års afskrivning, der nedsættes til 15 pct. Heri ligger der så intet incitament til af skattemæssige grunde at foretage indkøb sidst på året. Heller ikke berøres reglen om, at man kan afskrive hele summen første år af driftsmidler, hvis disse har en levealder under 3 år eller har kostet under 800 kr. Regler om afskrivning af skibe, herunder forskudsafskrivning på bestilte skibe, røres heller ikke, ligesom forudafskrivning på visse maskiner og bygninger over 1 mill. kr. er uændret.

De ændringer, der foretages, angår som før nævnt første års afskrivninger, varelagerafskrivninger og afskrivning på bindende kontrakt.

Finansministeren havde oprindeligt stillet forslag om, at afskrivning på varelager aftrappes fuldstændig over en 6-årig periode med 5 pct. om året. Af hensyn til erhvervenes likviditet har finansministeren været imødekommende og har stillet ændringsforslag om, at denne afskrivning aftrappes over en 10-årig periode med 2 pct. om året og slutter med ret til en afskrivning på 10 pct. Med hensyn til afskrivning på bindende kontrakt havde finansministeren stillet et ændringsforslag, der gik ud på, at aftrapningen foregik over 10 år i stedet for 6 år; men det var en forudsætning, at der kunne opnås bred enighed herom. Det har ikke været muligt, hvorfor vi ikke opretholder dette ændringsforslag.

Det skal jo heller ikke glemmes, at erhvervslivet kan optage sine varelagre enten til dagspris eller til købspris, så at man her har muligheder for at få afskrevet tab, hvis sådanne findes. Ændringerne vedrørende bygningsafskrivninger tages ud af lovforslaget, og lovforslag herom fremsættes i næste folketingssamling, hvor vi så kan se på problemerne i denne forbindelse.

De forskellige andre ændringsforslag går ud på at fastslå, at moms, som kan fratrækkes som en indgående afgift, ikke må indgå i den værdi, hvorpå der afskrives. Med hensyn til moms på byggeriet bestemmes det, at momsen tillægges byggeriets anskaffelses-sum, men at man til gengæld skal trække

[Egon Jensen.]

byggegodtgørelsen fra, før man foretager afskrivning. Det er altså i den forstand ingen voldsom store ændringer; de er simpelt hen fra småtingsafdelingen, men det er rimelige ændringer med den hensigt at gøre afskrivningsmulighederne mere lige over for andre skatteydere.

Der er på ingen måde tale om en erhvervsfjendtlig politik, men om en ajourføring, og jeg skal på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for alle de stillede ændringsforslag med undtagelse af ændringsforslag nr. 4 til lovforslaget om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v.

Alfred Bøgh: Jeg skal forsøge i det, jeg har at sige, at undgå at udsætte mig for at få skyld for at tude nogen ørerne fulde — det er i hvert fald ikke min hensigt. Men det er jo alligevel noget mærkeligt, at de afskrivningsregler, som det ærede medlem hr. Egon Jensen nu roser socialdemokratiet så meget for at have gennemført i sin tid — og han har jo ret i, at de har haft stor betydning for erhvervslivets udvikling — forsøger man nu med disse lovforslag at angribe. Det er jo hævdet, at disse afskrivningsregler medfører adskillige urimeligheder, og vi har sagt i udvalget og også her i salen ved første behandling, at hvis det var tilfældet, så ville vi være villige til at ændre loven, sådan at påviselige urimeligheder ikke kunne finde sted; men man har end ikke i udvalget gjort sig den ulejlighed at forsøge at påvise, hvori disse påståede urimeligheder bestod.

Vi har sagt, at vi finder, at der i den aktuelle konjunkturudvikling er så mange urovækkende tegn, at man skal være meget forsigtig med at gøre vanskelighederne for erhvervslivet større, end meget tyder på at de bliver i den kommende tid, og derfor er vi meget ængstelige ved at gå med til ændringer i de afskrivningsregler, vi har. Det er påviseligt, at de har haft en gunstig virkning. Jeg mener også, at det er påviseligt, at vort erhvervsliv i denne tid er ude for store vanskeligheder, og derfor skal man ikke gøre den usikkerhed, det befinder sig i, større ved at ændre på afskrivningsreglerne.

Nu sagde hr. Egon Jensen, at det var småting, det drejede sig om, og så havde ministeren endda vist den venlighed at stille

ændringsforslag, sådan at det trak pinen noget ud. Det må vel åbenbart skyldes, at ministeren alligevel har fået kolde fødder med hensyn til det lovforslag, han selv har fremsat, siden han selv kommer med ændringer dertil, der selvfølgelig lempes noget på disse bestemmelser; men jeg kan ikke se andet, end at nøjagtig de samme grunde, som forelå, dengang disse regler blev gennemført, de foreligger også i dag, og derfor synes jeg ikke, der er spor grundlag for nu at begynde at ændre dem og derigennem skabe i hvert fald vanskeligere vilkår og øget usikkerhed for hele erhvervslivet.

Hr. Egon Jensen har jo deltaget i alle udvalgs møderne, og derfor forstår jeg ikke, at han kan sige, det ikke er påvist igennem de henvendelser, vi har haft, at de foreslåede ændringer vil virke uheldigt for erhvervslivet. Nu har jeg siddet i adskillige udvalg her i det høje folketing, og jeg vil have lov til at sige, at jeg har sjældent mødt så saglige henvendelser som dem, vi har fået fra de organisationer, der har søgt os i anledning af disse lovforslag. Jeg synes, det har været sagligt, det, de har sagt, og de har kunnet påvise, at når disse ændringer af afskrivningsreglerne, særlig på varelagre, har nået bunden, vil det utvivlsomt få indflydelse på beskæftigelsen, som regeringen jo da ellers altid i sin politik holder på skal holdes oppe; det er påvist, at da vil dette få en negativ indflydelse på beskæftigelsen. Det mener jeg at de henvendelser, udvalget har modtaget, har påvist på en sådan måde, at det kan ikke være andet, end at også det må have gjort indtryk på medlemmer af regeringspartiet.

Vi er af mange grunde imod disse lovforslag, fordi vi mener, det vil virke direkte skadeligt for erhvervslivet at gennemføre dem nu. Den begrundelse, der var for at gennemføre de gunstige afskrivningsregler i sin tid, eksisterer i forstærket form også i dag, og derfor er vi modstandere af en lovgivning som denne. Vi finder desuden, at når den daværende finansminister nedsatte et udvalg til at gennemgå afskrivningsreglerne — enten det nu var maskiner, bygninger, varelagre, eller hvad det var, det gjaldt — så er det forbavsende, at finansministeren kommer med et forslag nu, uden at man overhovedet har hørt fra dette afskrivningsudvalg. Vi har henstillet til ministeren, at

[Alfred Bøgh.]

han tog lovforslaget tilbage og bad dette udvalg om at arbejde i de kommende måneder, sådan at man kunne få et sagligt grundlag for at gennemføre en lovgivning og fjerne urimeligheder, hvis de fandtes, når vi mødtes igen. Det har ministeren ikke villet imødekomme, bortset fra afsnittet om bygningsafskrivninger, og det beklager vi.

Vi kan ikke medvirke til lovforslagenes gennemførelse; vi vil stemme imod og anbefaler andre at gøre ligeså, og selv om vi erkender, at der er lempelser i de ændringsforslag, der er stillet, vil vi i konsekvens af vor stilling til hele lovforslaget undlade at stemme ved afstemningen om samtlige ændringsforslag.

Haunstrup Clemmensen: Der er næppe tvivl om, at de mange deputationer og mange skriftlige henvendelser, udvalget under sit arbejde har modtaget, må have gjort et stærkt og sagligt indtryk. Vi er vel alle sammen i denne sal vant til at modtage henvendelser, som man måske må erkende ikke virker alt for overbevisende og alt for sagligt velfunderede. Det har ikke været tilfældet under disse lovforslags behandling. Tværtimod er det gang på gang dokumenteret — ikke blot påstået, men dokumenteret — at disse love vil betyde en alvorlig forringelse af erhvervenes finansieringsmuligheder og likviditet, og at de dermed også vil betyde en alvorlig forringelse af beskæftigelsesmulighederne både på kort og på lang sigt.

Vi har ment, at de synspunkter, vi allerede ved første behandling har gjort gældende, har fået bekræftelse under udvalgsbehandlingen, og vi har yderligere fået bekræftet, at de udenlandske regler, som vore konkurrenter har både i eksportmarkederne, og når de sender varer ind på det danske hjemmemarked, er således, at de danske regler i virkeligheden både hvad angår maskiner og på en række andre områder er ugunstigere end vore udenlandske konkurrenters. Gennemførelsen af disse lovforslag vil altså medføre, at man forringes den danske konkurrenceevne.

Vi kan derfor ikke medvirke til lovforslagenes gennemførelse. Jeg vil gerne på ny understrege, som det er sket både ved første behandling og under udvalgsarbejdet, at vi er

helt rede til at se på misbrug og til, hvis sådanne dokumenteres, ad lovgivningens vej at lukke mulighederne herfor. Skønt vi har bedt om det under udvalgsarbejdet, er der ikke fremkommet materiale på dette område.

Det er også stadig karakteristisk, at det udvalg vedrørende afskrivningsreglerne, der er nedsat, og hvor en ledende embedsmand er formand, at dets arbejde ikke har kunnet indgå i dette folketingsudvalgs arbejde; det tyder ikke på, at udvalgsarbejdet hos os har fået tilstrækkelig bistand fra ministeriel side, og der er i hvert fald ikke fra regeringens eller regeringspartierne side dokumenteret virkelige behov på de områder, der her er tale om. Derfor, selv om de ændringsforslag, der er stillet, på en række områder er mindre forbedringer — det erkender vi — vil vi i konsekvens af vor stilling til lovforslagets hovedlinjer undlade at stemme vedrørende samtlige ændringsforslag og kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Må jeg til sidst have lov til at gøre opmærksom på, at når den socialdemokratiske ordfører for et øjeblik siden hævdede, at der var fremført en række urimelige påstande fra venstres og de konservatives side på disse områder, ville det måske være klædeligt, hvis dette blev nærmere dokumenteret. Jeg forstår meget vel den dårlige samvittighed, som prægede både statsministerens udtalelser på LO-kongressen om disse ting og nu en anden socialdemokratisk leders tale her, men påstandene bliver ikke rigtigere af at blive gentaget; man forsøger at bagatellisere disse ting, skønt det er dokumenteret over for udvalget, at det er milliardbeløb, der herved unddrages erhvervslivet på et tidspunkt, hvor konjunktursituationen er alvorlig, og hvor der derfor er en forringelse af beskæftigelsesmulighederne indeholdt i disse ændringer; det er flot med en håndbevægelse at sige, at det kun er småting og ajourføringer, når det er milliardbeløb, man nu forsøger at unddrage erhvervslivet. Og derefter kan man vel så i næste omgang bebrejde erhvervslivet, at det ikke er dygtigt nok til at konkurrere.

Vi kan altså ikke medvirke til lovforslagenes gennemførelse; vi er stadig parat til at se på misbrug, hvis man får tid til at dokumentere noget sådant over for os;

[Haustrup Clemmensen.]

men vi må som sagt undlade at stemme vedrørende de ændringsforslag, der er stillet.

Ømann: Den afvikling af varelager nedskrivningerne, som oprindeligt var foreslået af regeringen, ville jo virke rimelig i de fleste tilfælde. Det må imidlertid erkendes, at en afvikling i den foreslåede takt i visse specielle ydertilfælde, nemlig hvor der er tale om relativt store og kostbare lagerbeholdninger, ville bevirke en ret kraftig likviditetsbeskæring og en merbeskatning, som kunne bringe beskæftigelsen i den pågældende virksomhed i fare. Det har ikke været muligt i denne situation at opstille et apparat, der kunne sondre imellem de virksomheder, der ville have et virkeligt besvær med afviklingen, og de virksomheder, som uden vanskeligheder ville kunne klare en afvikling over de foreslåede 5-6 år.

Mit parti kan derfor tiltræde finansministerens ændringsforslag, hvorefter afviklingen af varelagerafskrivningen strækkes over en 10-årig periode, selv om vi ikke har meget tilovers for ideen om at lade de 10 pct. blive stående som en tilladt ekstraordinær lager nedskrivning; men det kan her efter ikke være rimeligt at hævde, at flertallet her i salen forfølger erhvervslivet. Hvis afviklingen af varelager nedskrivningerne og afskrivningerne på bindende kontrakter virkelig var så byrdefuld selv i den foreslåede takt, ja, så måtte man jo tro, hvis man skulle tage højde efter den kampagne, som er iværksat i en masse erhvervstidsskrifter og i pressen, at der her var tale om overordentlig store summer, og det er jo i og for sig overaskende, for vi har jo aldrig tidligere hørt noget om, at der var tale om så store skattebegunstigelser til erhvervslivet. Den afvikling, der er tale om, bliver da heller ikke så voldsom som påpeget, når den fordeles over det åremål, der her er tale om.

Men der er jo en kerne i sagen; der er jo sket det, at man har skabt den ene særordning efter den anden, og det har hele tiden

været én bestemt befolkningsgruppe, nemlig lønmodtagerne, der har måttet finansiere disse særordninger. Der er herigennem sket en skæv fordeling af skattebyrden. Noget sådant kan være forsvarligt i en krisesituation og som en midlertidig foranstaltning; men det er jo gået sådan, at skiftende folketing og regeringer har forsømt at inddrage denne erhvervsstøtte i de fede år, hvor der havde været anledning til konsolidering; det er naturligvis for meget forlangt, at virksomhederne selv skulle have afviklet deres nedskrivninger. Lønmodtagerne måtte jo til sidst reagere mod den skæve byrdefordeling, der var fremkommet ved den ene og den anden foranstaltning; det var det, de gjorde ved valget i efteråret, og de her omhandlede korrektioner er en nødvendig konsekvens af denne vælgertilkendegivelse.

Med hensyn til de oprindeligt foreslåede stramninger af bygningsafskrivningerne på visse områder, hvor reglerne virkede urimeligt, nemlig restafskrivninger på købte ejendomme og ekstraafskrivninger på ejendomme, ja, så har vi ikke villet modsætte os, at det faste afskrivningsudvalg udtaler sig om bygningsafskrivningerne i det hele taget, og at de foreslåede ændringer gennemføres til efteråret på et så tidligt tidspunkt, at ændringerne vil få virkning for skatteåret 1968-69, men jeg må dog finde det urimeligt, når venstre og de konservative i betænkningen har anført, at afskrivningsudvalget også skulle have set på lager nedskrivningerne; jeg kan ikke se, hvilke faktiske forhold det her skulle have taget stilling til.

Jeg skal anbefale lovforslagene til vedtagelse med de af finansministeren stillede ændringsforslag.

Arthur Jacobsen: Vedrørende forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger, hvor anskaffelsessummen for maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, fremover vil indgå med halv vægt i den

[Arthur Jacobsen.]

saldoværdi, hvorpå der i anskaffelsesåret kan afskrives indtil 30 pct., ja, da havde vi jo fra radikal side hellere set pro anno metoden anvendt.

Efter de nugældende regler kan en maskine købes den 31. december til f. eks. 50.000 kr. med en øjeblikkelig afskrivningsret på 15.000 kr., hvilket giver samme nedslag i indkomsten, og denne mulighed er vel en af årsagerne til, at flere af ordførerne ved første behandling gav udtryk for, at der finder misbrug sted af de gældende afskrivningsregler. Fra radikal side brugte vi ikke et så stærkt udtryk; vi sagde, der fandt en stærk udnyttelse sted af de gældende regler.

Efter ændringsforslaget vil de 15.000 kr.s fradrag blive ændret til 7.500 kr., medens pro anno princippet ville have frataget denne mulighed og til gengæld givet indkøb først på året en mere retfærdig fradragsmulighed; men ud fra den opfattelse, at ændringen af begyndelsesafskrivningerne både for de erhvervsmæssige og de blandede områder hindrer et vist misbrug, vil vi fra radikal side stemme for denne lovændring.

Angående afskrivningsreglerne for bygninger, der nu henvises til nøjere undersøgelse, ønsker det radikale venstre, at denne afskrivningsret udvides til at omfatte alle butik- og lagerbygninger samt nye eller nyistandsatte kontorbygninger. Vi ønsker også den nuværende afskrivningsperiode for nye landbrugsbygninger, de nuværende 80 år, nedsat væsentligt. Jeg vil mene, at 50 år vil være mere passende. Til gengæld bør der foretages en efterbeskatning af for meget afskrevet ved enhver realisation af bygninger, hvorpå der er afskrevet; eventuelt bør nye ejere kun kunne afskrive den brøkdelen af objektets nye anskaffelsesværdi, som forrige ejer manglede at afskrive på den gamle anskaffelsesværdi.

Ud fra disse synspunkter betragter vi fra radikal side disse afskrivningsformer med meget stor interesse, og vi vil gerne understrege, at man ved ændringen af afskrivningsreglerne må undgå muligheden for, at skatteyderne fremover kan spekulere i manglende realisationsbeskatning af for store afskrivninger på ældre bygninger.

Afskrivning på varelager synes at være

den ordning, som mest trænger til at blive ført à jour med den nye tids vilkår. Når erhvervsdrivende kommer ud for værdiløse og kassable varer, vil de automatisk få fradrag herfor. Bestemmelsens gennemførelse skyldes vel krigens mange ukurante varer samt den stærkt progressive beskatning ved indtægtsstigninger og meget svingende indtægter. Skatteyderne havde med denne bestemmelse om afskrivning på indtil 30 pct. en ekstra mulighed for at skære toppen af indkomsten, altså opnå en mere ensartet indkomst fra år til år.

Med skattefradragsreglens afskaffelse får skatteyderen ikke samme behov for udjævning af indkomsten, idet indkomststigninger og meget svingende indkomster ikke vil medføre så voldsom en progressiv beskatning som tidligere. Når indkomsten ligger konstant, vil progressionen være nogenlunde ens, med eller uden skattefradragsret. Der er jo stor forskel på afskrivningen på maskiner, inventar og bygninger m. v. og så på varelager. På varelager kan de skattepligtige det ene år med stor indkomst afskrive 30 pct. og det næste år med lille indkomst indtægtsføre den foretagne afskrivning. Noget sådant kan man jo ikke gøre med de andre afskrivninger, og det vil, som hr. Niels Westerby udtalte ved første behandling, vel forme sig således, at i forbindelse med merværdiafgiften og ophævelsen af skattefradragsreglen får vi lavere marginalskatteprocenter; altså kommer man til at betale mindre skat af de sidst tjente tusind kroner, og dermed vil jo interessen for denne afskrivningsform blive mindre. Derfor vil vi fra radikal side støtte denne del af lovforslaget.

Om adgangen til at afskrive på varelager og varer, købt på bindende kontrakt, må det siges, at der er usikre skøn over, hvor store de ubeskattede nedskrivningsreserver er, som berøres af lovforslaget, men meget taler for, at enkelte store firmaer bruger denne regel. Derfor er det mit partis synspunkt, at afviklingen i alle tilfælde bør foregå over 10 år, og vi stiller derfor ændringsforslag nr. 4 herom. I konsekvens heraf vil vi, hvis vores ændringsforslag i dag kommer i mindretal, ved tredje behandling stemme imod lovforslaget om skattemæssig opgørelse af varelager.

Antonsen: Som bekendt er liberalt centrum tilhænger af fuld beskæftigelse, og derfor vil vi gå imod denne lovgivning, der forringer de almindelige afskrivningsregler. Vi vil stemme imod de to lovforslag og undlade at stemme, når ændringsforslagene kommer til afstemning. Vi erkender, at ændringsforslagene gør, at det bliver knap så slemt som oprindeligt foreslået, men der er alligevel tale om en forringelse af de almindelige afskrivningsregler.

Vi har tidligere givet udtryk for, at vi gerne ville være med til at afskaffe urimeligheder, men jeg forstår på udvalgsbetænkningen og de bemærkninger, der er faldet her i dag, at der ikke er gjort noget effektivt arbejde i udvalget for at finde frem til egentlige urimeligheder; der er derfor ikke nogen urimeligheder, man kan stemme væk i dag.

Jeg må give hr. Arthur Jacobsen ret i bemærkningerne om afskrivninger på varelagre; det er vel vanskeligt at finde frem til nogen særlig argumentation for at bevare dem i helt det omfang, de har. Hvis vi havde været i den situation, at der var nogenlunde rimelig adgang til at fremskaffe likvid kapital til en rimelig rente, var det noget andet, men vi står jo i øjeblikket i den situation, at vi har en kreditstramning som aldrig nogen sinde før og en så høj rente som aldrig nogen sinde før; derfor er det et urimeligt forhold, at man nu vil tvinge erhvervslivet til at give afkald på en likviditet, det har, og tvinge erhvervene ud at låne flere penge, som de ikke har mulighed for at låne i dag, og, hvis de kan få dem, da kun til en urimelig høj rente.

Vi vil altså forsvare den fulde beskæftigelse ved at stemme imod de to lovforslag, og vi vil undlade at stemme vedrørende ændringsforslagene.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v. og om ophævelse af lov om afgift ved ejerskifte af brugte motorkøretøjer.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til *lov om ændring af lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v. og om ophævelse af lov om afgift ved ejerskifte af brugte motorkøretøjer.*

I det folketingsudvalg, som behandler lovforslagene om forskellige ændringer i forbrugsafgiftslovene som følge af momsens gennemførelse, er der rejst spørgsmål om ophævelse af afgiften af brugte motorkøretøjer, og da der foreligger et udbredt ønske herom, har jeg fundet det rigtigt at fremsætte lovforslag, dog under forudsætning af, at der tilvejebringes dækning for det herved opståede indtægtstab gennem en forhøjelse af en af de andre motorafgifter, således som det da også er foreslået fra branchens side.

Brugtvoognsafgiften trådte i kraft den 15. juni 1965 som led i de statsfinansielle foranstaltninger i foråret 1965 og har således kun været i kraft knap 2 år. Afgiften har for så vidt fungeret tilfredsstillende, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtrykke min tak til politiet og amtstuerne for deres udmærkede medvirken ved lovens administration. Det er nemlig ikke vanskeligheder ved selve administrationen, som ligger bag ønsket om afgiftens ophævelse, men derimod forskellige ulemper for handelen med brugte automobiler.

Til imødegåelse af det ved denne afgifts ophævelse opståede indtægtstab er der stillet forslag om forhøjelse af omsætningsafgiften af motorkøretøjer, den såkaldte registreringsafgift, uanset at denne afgift blev forhøjet fra 1. april 1965. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, indebærer forslaget en forhøjelse af denne afgift med ca. 8 pct. af afgiftssatserne for nye motorkøretøjer, og denne forhøjelse skønnes at ville indbringe ca. 100 mill. kr. på årsbasis. Indtægten af brugtvoognsafgiften er ganske vist på finansloven for indeværende finansår optaget med en bevilling på 110 mill. kr., men vil efter de senest foreliggende skøn blive noget mindre.

Det er ikke ganske uden betænkelighed, at jeg foreslår en forhøjelse af registreringsafgiften, og en af grundene hertil er, at man derved forøger prisforskellene imellem fuldt